

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Apreiškimas. 1 dalis

John Fenn, 2010 m. vasario mėn. 13 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki visi,

Prašymas Nr.1 iš žmonių, kurį aš girdžiu „Kaip girdėti Dievą?“. Su malonu pasidalinsiu apie tai šiandien.

Pamatas

Kai Petras Jėzų išpažino Kristumi, Gyvojo Dievo Sūnumi, Jėzus jam pasakė, kad jis gavo šitą apreiškimą ne iš žemiškų šaltinių, bet iš Tėvo. Jis aiškino, kad šis apreiškimas taps uola ant kurios Jis pastatys Savo Ekklesia (graikų k. – surinkimas), Savo Bažnyčią (Mt 16:16-20).

Mes gavome lygiai tokį patį apreiškimą iš Tėvo. Žemiškais metodais mėginant išsiaiškinti, kas yra Jėzus, geriausiu atveju galima suvokti, kad Jis yra pranašas, mokytojas ar net stebuklus daręs burtininkas, tačiau tiems, kurie širdimi ieško gyvenimo tiesos, Tėvas per Šventąją Dvasią atskleidžia, kas iš tiesų yra Jėzus, ir patraukia juos prie Savęs. Tuos, kurie į šį apreiškimą atsako tikėjimu, Jis atgimdo iš Dvasios.

Kristaus Kūnas yra statomas ant apreiškimo, kad Jėzus yra Viešpats. Šiandien Tėvas bendrauja su mumis lygiai taip pat, kaip ir tada, tai yra – duodamas mums apreiškimą. Visa tai plaukia iš šio pradinio apreiškimo iš dangaus.

Knygos, knygos

Drįstu teigti, kad beveik kiekviena knyga ir CD krikščioniškuose knygynuose siekia mus priartinti prie Viešpaties. Mes turime pamokslus, Žodžio studijas, Biblijos eilučių nuorodas, komentarus, žemėlapius, kultūrinius komentarus ir dar be galo daug visokios pagalbinės literatūros.

Kartą vienas misionierius davė man sąrašą su 21 pavarde žmonių, norėjusių dirbti kartu su juo. Jis paprašė, kad aš pasimelsčiau, ir paklausčiau Tėvo dėl kiekvieno žmogaus atskirai. Aš paklausiau, kodėl jis pats negali pasimelsti, ir jis atsakė, kad neturi laiko, nes yra labai užsiėmęs tarnavimo reikalais.

Jeigu mes susitelksime tik į knygas, gali nebelikti laiko Viešpačiui, kas būtina norint gauti apreiškimą iš Jo. Mes mokomės **apie** Jį, kai ištikrųjų mums reikia **pažinti** Jį.

Asmeninis apreiškimas

Petro, jūsų ir mano apreiškimas buvo asmeninis. Kai tarnaujame kitiems, knygos gali padėti suprasti, kaip Jis veikia kitų žmonių gyvenimuose, tačiau niekas negali pakeisti asmeninio apreiškimo.

Kai kurios Rašto eilutės gali atrodyti tarsi viską apimantys teiginiai, kai iš tiesų jos turi daug siauresnę prasmę, ir jei mes neteisingai jas išsiaiškinę taikysime savo gyvenime, nesuprasime, kodėl tai neveikia. Pavyzdžiui šita eilutė:

„Jei pasiliksime manyje ir mano žodžiai pasiliks jummyse, – jūs prašysite, ko tik norėsite, ir bus jums duota“ (Jn 15:7).

Ši eilutė, daugiau nei bet kuri kita, paskatino žmones kasdien mokytis Dievo Žodį mintinai. Mums atrodo, jog jei saugosime Žodį savo širdyje, prašysime Dievo viso, ko tik širdis geis, – prašysime bet kokio dalyko – ir tai mums bus duota. O, kad tik būčiau toks šventas, taip arti Dievo, kad galėčiau prašyti visko, ko tik noriu, ir tai gaučiau!

Tačiau iš tiesų Jėzus čia kalbėjo visai apie ką kita. Ši eilutė sutinka su Jėzaus paaiškinimu Petru, kai jis gavo apreiškimą, kad Kristaus Kūnas statomas ant apreiškimo uolos.

Evangelijos pagal Joną 15 skyriaus 17 eilutėje Jėzus vartoja graikišką žodį „rhema“ (apreiškta žodį). „Logos“ reiškia visą Dievo Žodį nuo Pradžios knygos iki Apreiškimo Jonui, arba Jėzų Kristų, Žodį tapusį kūnu. „Rhema“ turi kitą reikšmę.

„Rhema“ – tai specifinis tau ištartas Dievo Žodis.

Mes skaitome tą eilutę lyg ten būtų „logos“: „Jei jūs pasiliksime manyje ir visi Biblijoje užrašyti žodžiai pasiliks jummyse, jūs galėsite prašyti, ko norėsite...“ Bet iš tiesų Jis sakė štai ką:

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

„Jei jūs pasiliksite manyje ir žodžiai, kuriuos Aš jums kalbėjau, pasilikis jumyse, tada jūs prašysite, ko tik norėsite pagal tuos žodžius, kuriuos būtent jums kalbėjau, ir gausite“.

Nestatyk vežimo prieš arklį!

Tiesa yra tokia, kad visa prekyba knygomis ir daugybė bažnyčių svarbiausiu tikslu laiko žodžio perdavimą žmonėms: sudaromi kasdieniniai skaitymo planai, kviečiama klausytis mokytojo arba įsijungti į 28 dienų maldos programą, kad gyvenimas būtų pakeistas ir t.t.

Bet Jėzus Jn 15:7 kalbėjo apie žodžius labai siaura prasme ir, atidžiau pažvelgę į savo gyvenimą, jūs tai suprasite.

Jums sekėsi veikti tikėjimu, kai jūs tai darėte vadovaudamiesi kokiu nors būdu iš Viešpaties gautu žodžiu. Pavyzdžiui, Jis kalbėjo jums, parodė kažką, paliudijo ramybę jūsų dvasioje – tokiu būdu jūs gavote apreiškimą ir, kai prašėte pagal tą žodį, jums buvo duota. Taip elgiantis viskas vyksta sklandžiai, bet mėginant savo jėgomis „sužadinti tikėjimą“ ir „stumti dalykus“, pasidaro sunku. Kai veikiame pagal apreiškimą, mums yra paruoštas kelias, todėl mums lengva.

Rom 10:17 sakoma: „Taigi tikėjimas – iš klausymo, klausymas – iš Dievo Žodžio“. Nesunku suprasti, kad čia kalbama apie „rhema“, bet ne apie „logos“. Žodžio mokymasis mintinai nepagimdo tikėjimo. Tikėjimas ateina, kai išgirsti būtent tau skirtą Žodį iš Dievo (gauni apreiškimą iš dangaus). Būtent su šituo žodžiu tau plaukia malonė.

Prisimenu 1979 metus, kai mes su žmona kėlėmės iš Charlotte, North Karolina, į Broken Arrow, Oklahoma. Barbara trečią mėnesį laukėsi mūsų pirmo kūdikio ir mes nusprendėme išsinuomoti namą, nes nebe norėjome gyventi bute su būsimu naujagimiu. Štai ką aš išgirdau: „kai būsite Tulsoje, jūs galėsite išsinuomoti namą, o po to Aš duosiu jums rančą“ (rančos reikėjo palaukti dar 19 metų, bet iki tol gyvenome daugelyje namų).

Taigi, aš turėjau apreiškimą iš dangaus, „rhema“. Dabar aš galėjau prašyti visko pagal tą Žodį ir gauti. Mes su Barbara sudarėm sąrašą: trys miegamieji, dvi vonios, židynys, medienos apdaila, garažas dviems automobiliams, langas virš virtuvės kriauklės, šaldytuvas, viryklė ir indaplovė.

Mes uždėjome savo rankas ant sąrašo, paprašėme Tėvo suteikti mums aprūpinimą, prašėme Jo atsiųsti angelus, kad mums padėtų, su valdžia įsakėme velniui laikytis nuošalyje, padėkojome ir viskas.

Po dviejų mėnesių, kai važinėjome po apylinkes ieškodami kokio nors išnuomojamo namo, važiuojant vienoje vietoje mano dvasia pašoko manyje, tai paskatino mane stabtelėti ir atidžiau apsižvalgyti. Netoliese prie namo kiemo gilumoje aš pastebėjau lentelę su užrašu „išnuomojame“. Aš pasakiau Barbarai: „Šitas, aš žinau tai savo dvasia“ (Tai buvo būtent tai, ko mes prašėme, ir net pranoko mūsų lūkesčius).

Kaip aš studijuojau Žodį

Skaitydamas Žodį aš skaitau tol, kol gaunu „rhema“. Tiesą sakant, aš retai skaitau „logos“ tik todėl, kad žinočiau „logos“. Aš skaitau su tikslu. Aš elgiuosi taip, tarsi būtų Kalėdos, Tėvas būtų paruošęs man dovaną, ją paslėpęs ir norėtų, kad aš ją surasčiau. Taigi aš skaitau tol, kol surandu tą man paruoštą dovaną.

Skaitydamas aš ieškau eilutės, pastraipos arba principo, atsiskleidusio eilutėje arba paragrafe, kuris patraukė mano dėmesį, sukeldamas manyje norą kasti giliau.

Aš atpažįstu šituos dalykus, kaip „rhemos“ požymius, ir tuomet jai gauti užtenka padaryti tik reikiamą pauzę.

O kaip dažnai daugelis mūsų perskaito du skyrius prieš miegą ir po to nebeprisimena, ką jie ką tik skaitė?!

Aš skaitau tol, kol kas nors paliečia mane, sudomina, patraukia mano dėmesį. Savo dvasioje aš pajuntu pritarimą, susijaudinimą, susidomėjimą, todėl ten ir sustoju.

„Žmogus gyvas ne viena duona, bet kiekvienu Žodžiu, kuris išeina iš Dievo burnos“.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kaip manote, kuris žodis čia pavartotas? Čia kalbama apie „rhema“: iš Dievo išgirstas žodis – „rhema“ – prilyginamas maistui. Jis sako, kad mūsų duona yra ne visas Žodis, bet tik ta porcija, per kurią Dievas kalba mūsų širdžiai – tai gali būti žodžiai, perskaityti Biblijoje arba kaip mūsų atveju – tai, ką Dievas man asmeniškai kalbėjo apie namo išsinuomavimą ateityje.

„Rhemos“ arba apreiškimai, kuriuos aš gavau savo gyvenimo dienomis, buvo gyvi, kupini gyvenimo, veiksmingi. Tai reiškia, kad kiekviena „rhema“ yra mano kasdieninis maistas, todėl aš noriu „valgyti“ ir „virškinti“ ją tol, kol įsisavinsiu visas joje esančias maistingas medžiagas!

Tai reiškia, kad kartais aš sustoju ir nagrinėju vieną pastraipą ar temą Žodyje net tris mėnesius, nenukrypdamas į kitus dalykus. Kai skaitau kuri nors eilutė tarsi iššoka iš teksto, man jau įprasta pradėti nagrinėti nuorodas ir mąstyti apie visas kitas su ja susijusias Rašto eilutes išties savaites ar net mėnesius.

Aš atsiverčiu trumpam tą iškilusią eilutę, tada einu prie kitos, su ja susijusios Rašto eilutės, vėl sugrįžtu atgal prie pirminio skyriaus, dar kartą ir dar kartą skaitau tą eilutę, po to užverčiu Bibliją porai dienų. Bet visą tą laiką aš „valgau“, „kramtau“. Taip aš „virškinu rhema“, tą apreiškimą, kurį gavau – ir mano dvasinis žmogus būna sužadintas, šokinėja iš susijaudinimo, mano protas lekia kaip automobilis 100 km/h greičiu.

Aš pasilieku su ta „rhema“ tol, kol ten nelieka maistingų medžiagų, skirtų tam sezonui. Po to 2-4 mėnesius aš naršau Naujojo Testamento Vine terminų žodyną, įvairius vertimus ir perfrazavimus, konkordansus, žodžių studijas, kai kada komentarus ir, žinoma, nuorodas Biblijoje, užsirašinėju pastabas paraštėse ir ant popieriaus lapų tol, kol išsemiu viską. Būna, kad kartais turiu sustoti prie vieno žodžio studijų, kartais būnu toks sujaudintas ir pripildytas, kad turiu stabtelėti, kol „suvirškinsiu“ savo kasdieninį maistą iš dangaus.

Dabar paskaičiuokite tai, ką aš pasakiau: kartais tuo pačiu metu mano viduje sukasi 6 ar 8 „rhema“ pastraipos, ir jūs suprąsite situaciją. Apreiškimas gali ateiti maldoje kalbantis su Tėvu, aiškinant savo maldos kalbą arba per Žodį ir aš gyvenu tais „rhema“ žodžiais.

Suraskite bangos ilgį

Paauglystėje aš gyvenau dėka tų apreiškimų, kuriuos gaudavau iš Tėvo, taip vyksta ir dabar. Prisimenu tuos laikus, kada gavęs apreiškimą ar išgirdęs Jo balsą, po kurio laiko vėl desperatiškai norėdavau surasti tą patį „bangos ilgį“. Tai būdavo panašu, kaip įjungti radiją sename automobilyje (kai dar nebuvo skaitmeninės įrangos). Pamenu, kad kartais jausdavau, jog esu labai arti to reikiamo „bangos ilgio“, o kartais tik sukinėdavau rankenėlę, klaidžiodavau po ekrano skalę ir tiek.

Kitą savaitę pasidalinsiu savo pamąstymais, kurie padės jums surasti tą reikiamą „bangos ilgį“.

Šį kartą norėjau parodyti, kad: 1) visi mes esame gavę ir galime gauti apreiškimą; 2) Tėvas bendrauja su kiekvienu iš mūsų individualiai; 3) mes turime ieškoti „rhemos“, nes iš čia kyla mūsų tikėjimas ir veiksmingas maldos gyvenimas; 4) kiekvienas mūsų turi pradėti tikslingai skaityti Bibliją tam, kad gautų „rhema“ ir tik „rhema“ – tuomet sustoti ir „kramtyti“ tol, kol ten nebeliks maistingų medžiagų.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

Apreiškimas. 2 dalis

John Fenn, 2010 m. vasario mėn. 20 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki visi,

Šiandien aš tęsiu ten, kur pabaigiau praeitą savaitę. Jūs prisiminate, kad rašiau, jog viskas karalystėje yra pagrįsta apreiškimu, kuris plaukia iš Tėvo ir prasideda būtent nuo šito: „Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus“.

Aš dar rašiau, kad „rhema“ yra žodis nuo Dievo skirtas būtent tau ir, kad tikėjimas ateina iš „rhema“ klausymo, o „rhema“ mums tas pats, kaip maistas kūnui.

„Rhema“ visada kyla iš „logos“. Aš skaitau Bibliją – „logos“ (arba galvoju apie Biblijos eilutes bei įvykius), kai eilutė arba principas pritraukia mano dėmesį arba iššoka prieš mane – tai „rhema“, tai kažkas į ką

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Tėvas bando atkreipti mano dėmesį, tad man belieka sustoti ir galvoti (medituoti) apie tai, kol tai mane maitina.

Šventajai Dvasiai ir mums pasirodė tinkama

Ką daryti, kai mūsų situacijos negalima rasti Biblijoje? Kaip tada suprasti Dievo valią, kuria kryptimi pasukti? Tuomet mes atsiduriame situacijoje panašioje kaip Paulius, Barnabas, Petras, Jokūbas ir kiti lyderiai Apaštalų darbų 15 skyriuje.

Klausimas iškilo toks: ar iš pagonių kilę tikintieji turi būti apipjaustyti ir laikytis Mozės Įstatymo, ar ne? Tai, kaip jie išsprendė šį klausimą, gali šiandien mums būti pavyzdžiu. Mes turime naudoti šį principą mūsų gyvenimo situacijose.

Pirmas žingsnis

Apd 15:4 parašyta, kad Paulius ir Barnabas: „Atvykę į Jeruzalę, <...> buvo priimti bažnyčios, apaštalų bei vyresniųjų ir pranešė jiems, ką Dievas kartu su jais nuveikė“. Jie kalbėjo apie įvykius, aprašytus Apaštalų darbuose nuo 13 iki 15 skyriaus - tai maždaug penkerių metų laikotarpis, kai jie keliavo ta teritorija, kur dabar yra šiuolaikinė Turkija, skelbdami žmonėms Jėzų. Kai sakoma, kad „jie pranešė jiems, ką Dievas kartu su jais nuveikė“ - tai reiškia, kad jie aptarė tuos penkerius ar daugiau metų ir tai nebuvo dešimties minučių pokalbis.

Jie pradėjo nuo to, kad jie penkiese meldėsi (Apd 13:1-3) ir buvo Viešpaties pasiūsti, kaip Viešpats apakino burtininką Elimą, kalbėjo apie tai, kokį sutiko pasipriešinimą Antiochijoje ir Prisoje, kaip žmonės norėjo juos pagarbinti kaip dievus, ir kaip Paulius buvo užmėtytas akmenimis Listroje (ir po to prikeltas iš numirusių), ir dar apie daug neaprašytų dalykų Apaštalų darbų 13 ir 15 skyriuose, kurie nutiko per tuos penkis metus.

Sekdami šituo pavyzdžiu mes turėtume apžvelgti, kaip Viešpats mus vedė per ilgesnį laiko tarpą. Pastebėsime dėsningumus, tam tikrus pasikartojančius dalykus, kaip ir Pauliaus gyvenime kartojosi laikotarpiai, kai jis mokė apie Jėzų kaip Mesiją lydintas Šventosios Dvasios ženklų ir stebuklų, ir laikotarpiai, kai jis patyrė nelaimės. Tai pateikia mums pavyzdį, kaip Dievas bendravo su juo šiais laikotarpiais.

Žyd 10:32 yra paraginimas mums „prisiminti prabėgusias dienas“ ir pažiūrėti, kokie išaiškėja dėsningumai. Panašu, kad mano ir Barbaros gyvenime Viešpats daro pasikeitimus pavasarį ir rudenį. Per 32 mūsų vedybų metus ir dar per 4, kuomet mes draugavome, Viešpats visuomet darydavo pasikeitimus pavasarį arba rudenį. Vasaros ir žiemos būdavo laikas, kuomet įtvirtindavome tuos pasikeitimus arba tai būdavo labai sunkus laikas.

Apmąstyk savo kelią, kurį nuėjai su Viešpačiu, ir kokius pastebi dėsningumus. Užsirašyk juos - tai pirmas žingsnis.

Antras žingsnis

Apd 15:6-8 pasakyta, kad dėl iškilusių problemos buvo daug diskusijų. Mes tai galime palyginti su mūsų pačių kova prote ir emocijose, kai reikia nuspręsti, ką daryti. Šiuo atveju gali padėti diskusijos ir kitų partarimai. Žmonės turi įvairių nuomonių. Svarbu surinkti informaciją. Kova prote ir emocijose yra svarbi viso proceso dalis.

Apaštalų darbų 10 skyriuje parašyta, kad maždaug prieš dešimt metų Petras atsistojo ir paremdamas Pauliaus nuomonę papasakojo apie savo patyrimą Kornelijaus namuose. Mums tai būtų tolygu patikimo draugo, turinčio panašų gyvenimo patyrimą su Dievu, liudijimui. Petro atveju jis turėjo panašių su Pauliumi dvasinių patyrimų ir galėjo patvirtinti, kad Dievas tikrai veikia tarp pagonių.

Kitais žodžiais tariant, ieškok kito žmogaus, kuris pažįsta tave ir stebėjo, kaip Dievas veikia tavo gyvenime, ir nėra suinteresuotas pakreipti tave vienu ar kitu keliu, patvirtinimo. Surask tą taikingą asmenį, kuris buvo liudininku, kai Dievas darė panašius dalykus ir jo gyvenime. Jo pastebėjimai, kaip ir Petro, galėtų būti patvirtinimu, to, ko tau reikia. Būtent Petro liudijimas apie tai, ką jis patyrė, pakreipė dalykus Pauliaus labui.

Trečias žingsnis

Ginčo įkarštyje (Apd 15:7), Petras atkreipė dėmesį į **svarbų dalyką**: „Dievas padarė sprendimą tarp mūsų, jau nuo senų dienų išsirkindamas mane, kad pagonys iš mano lūpų išgirstų Evangelijos žodį ir

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

įtikėtų. Ir Dievas, kuris pažįsta žmonių širdis paliudijo jų naudai, duodamas jiems Šventąją Dvasią kaip ir mums“.

Petras sugebėjo prasiveržti pro visų nuomonės ir atkreipti dėmesį į Dievo iniciatyvą. Jeigu Dievas kažką pradėjo, visi argumentai nutyla. Prisiminkime, kad Karalystė statoma ant Tėvo teikiamo apreiškimo – jei Jis pradėjo kažką, ar darė praeityje mūsų gyvenimuose - tai rhema, kuri apreiškia pavyzdį to, kaip Jis judės ateityje.

Kai jūs prisiminsite savo praeitį, galbūt kartu su draugu, taip kaip Petras, suraskite įvykius, kurių iniciatorius buvo Dievas – ieškok pavyzdžio, po to rišančios grandies. Aš pateiksiu pavyzdžius iš savo gyvenimo, kurie jums turėtų padėti. (A) natūralūs įvykiai, (B) Dievo laikai mano gyvenime.

A. Pavasaris/ruodu, kai prasidėjo nauji įvykiai:

1974 metais aš pasiūliau Barbarai draugauti (man tada buvo 16 metų, o jai - 15), pasipiršau 1978 metais, pirmas tarnavimas gegužės 8 dieną, 1978 metų rugsėjį vedžiau, persikėliau į Tulsą 1979 metais, pesikėliau į Boulder, Koloradas 1980 gegužę (turėjau persikelti rugsėjį, bet iššokau pirma Dievo laiko), pradėjau pastoriauti 1981 rugsėjį, 1982 metais studentų pastorius Kolorado Universitete, 1984 metų rudenį įsteigėm picų restoraną, 1984 metų rudenį antrasis pastorius kitoje bažnyčioje, vėl išvykau pastoriauti dar į kitą bažnyčią 1987 metų gegužės mėnesį it t.t... Vėlyvą 1982 pavasarį ir 1985 gimė Jasonas ir Brianas, abu sveiki ir normalūs. Štai keletas faktų.

Vasara ir žiema - sunkus laikas. Mūsų pirmagimis Krisas, gimė nesveikas 1979 metų gruodžio mėnesį. Barbara vos nemirė nelaimingo atsitikimo metu 1980 metų birželį, mes vos prasimaitinome 1981 ir 1982 sausį, 1991 metais pajamos iš bažnyčios buvo tik 15\$, 1993 metų vasarį Krisas reguliariai patirdavo gyvybei pavojingus priepuolius. Jis praleido 1993 metų vasarą intensyvios priežiūros palatoje 2,5 valandos nuo namų, turėjo klubo operaciją, po nelaimingo atsitikimo 1994 metais Barbara turėjo operaciją, kuri išgelbėjo jai gyvybę.

Tai natūralūs įvykiai ir laikai mūsų gyvenime. Tai būtų panašu, jei mes skaitytume Apaštalų darbuose tik įvykius tokius kaip: Paulius buvo užmėtytas negyvai akmenimis, žydai bandė pakenkti jam, luošas žmogus pagydytas Listroje, Paulius buvo šloviniams kaip dievas Merkurijus ir t.t.

B. Dabar apie tai, kai kalba Dievas arba veikia Dvasios dovanos

Pauliaus gyvenime matome, kad jam Dievas kalbėjo Apd 13:2 pradėti bažnyčių lankymo tarnavimą. Šventoji Dvasia antgamtiškai pajudėjo ant burtininko Elimo, Viešpats išgydė nuo vaikystės luošą žmogų Listroje, po to tame pačiame mieste prikėlė iš numirusių Paulių (numiręs jis buvo paimtas į dangų, tai jis pamini 2 Kor 12), ir, kas dabar žino, ką dar Viešpats padarė tuo lauku.

Mano gyvenime, 1977 metų rugsėjį Viešpats mums kalbėjo apie persikėlimą į Boulder, Koloradas ir aš mačiau atitinkamas mūsų ateities vizijas. Barbara buvo išgydyta nuo susižeidimo 1980 metų vasarą. Viešpats atstatė jos veido raumenis ir nervus, taigi ji daugiau niekada nebeturėjo jokio paralyžiaus, išgydė neryškų matymą.

1986 metų balandį ir spalį Viešpats pasirodė man pirmame iš daugelio „mokymo“ aplankymų. 1992 metų rudenį Jis kalbėjo mums apie grįžimą atgal į Tulsą ir pasakė man, kad aš vadovausiu ten Biblijos mokyklai. 1997 metų balandį mes persikėlėme į sodybą, kaip Jis buvo mums pažadėjęs 1979 metais, 2000 metų pavasarį Jis kalbėjo man apie tai, ką Jis numatęs toliau mano gyvenime. 2001 metų vėlyvą rudenį Jėzus pasirodė man ir liepė pradėti namų bažnyčią ir namų bažnyčių tinklą ir t.t.

Viską susumavus mūsų gyvenime abu sezonai, kuomet Viešpats juda (įvykiai), ir yra sezonai, kuomet Jis kalba arba pasirodo (Šventąja Dvasia). Pamąstyk apie tai, paieškok pavyzdžių ir sąsajų. Labai sunkią 1992 metų vasarą Tėvas paklausė manęs: „Kur tu jauteisi labiausiai pasitenkinęs?“. Aš turėjau prisiminti šituos įvykius, kuriuos čia paminėjau. Pasitenkinimo jausmas būdavo ne tada, kai tarnaudavau 1.500 žmonių, bet 150-iai rimtai sekančiais Viešpatį. Ne 300 žmonių turinčioje bažnyčioje, bet 30-iai rimtų žmonių, ir kuomet liejau save į jaunos žmones - vaikus ir paauglius.

Taip pat aš pastebėjau savo administracinius sugebėjimus versle ir bažnyčioje, Biblijos mokyklose ir t.t. Dirbti bet kokoje struktūroje, kurioje būdavau. Panašiai kaip Juozapas, kurio administraciniai sugebėjimai, dovanos veikė, kai jis dirbo su savo tėvu, pas Potifarą, kalėjime, ir faraono vyriausybėje. Tai buvo ta pati dovana, tik veikė skirtingose struktūrose, ir bręstant charakteriui vis kitaip galėjo pasireikšti. Kur gi tas bendras siūlas? Kokią dovaną Viešpats labiausiai akcentavo ir kokiame struktūroje ji geriausiai veikė, ar suteikdavo didžiausią pasitenkinimą? Surask šituos dalykus savo gyvenime ir pažink save.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Ketvirtas žingsnis: atgal į Apd 15

Po to, kai Petras paliudijo, kad Dievas nutarė suteikti Šventąją Dvasią pagonims taip, kaip ir žydams - tai pakeitė visos tos vietos atmosferą. Grįžkime atgal į 4 eilutę, čia parašyta, kad Paulius ir Barnabas pasidalijo liudijimu apie savo praeitį 5 metų patirtį tarp pagonių, bet tai prasideda 12 eilutėje, kur Petras sako, kad Dievas buvo visko iniciatorius. „Tada visas susirinkimas nutilo ir ėmė klausytis Barnabo bei Pauliaus pasakojimų, kokių ženklų ir stebuklų per juos Dievas padarė tarp pagonių“.

Įvyko didelis pasikeitimas, kai Petras pasidalijo esmine tiesa, kuri sustabdė sąmyšį ir leido visiems gerai pamatyti su kuo, kada ir kur Dievas buvo veiksmo iniciatoriumi.

Asmuo turi padaryti pirmą ir antrą žingsnius prieš klausdamas „Petro nuomonės“ - pažinti patį save. Suprasti laikus ir pavyzdžius, kaip Dievas veikė Jo gyvenime, kur Jis kalbėjo, kur ir kada Jis vedė. Tada ieškoti „Petro“, kuris gali patvirtinti tai ir atkreipti dėmesį į tai, kur Dievas buvo veiksmo iniciatoriumi.

Turėkite atmintyje Dievo sezonus (laikus) ir savo gyvenimo pavyzdžius bei leiskite, kad jūsų draugo žodžiai patvirtintų esminius dalykus. Šitie du dalykai padės jums prasiveržti pro visus kitus balsus prote, kurie priešinsis, kai reikės apsispręsti.

Galbūt jūs dar nežinote detalių, bet jūs turite pavyzdį. Sekite ramybe. Tai gali būti nauja žemė, bet su panašiais jūsų dovanos pasireiškimais ir tuo, kaip Dievas praieityje veikė jūsų gyvenime.

Bibliniai pavyzdžiai prieš paskutinį žingsnį

Prisiminkime Dovydą, kuris pasakė Galijotui, kad jis jį užmuš kaip liūtą ir lokį, kurie užpuldavo Dovydo bandą. Dovydo prote Galio to troškimas kovoti su Izraeliu (Dievo avimis) buvo kaip norinčio pasigrobtį avių liūto ar lokio ataka. Jis prisiminė pavyzdį, kaip Dievas veikė jo gyvenime praieityje, taigi jis žinojo ateitį.

Prisiminkime Juozapą, kuris pradėjo aiškinti savo paties sapnus prieš aiškindamas kitiems, kiekvieną kartą įveikdamas vis sunkesnes užduotis, kurios buvo svarbios jo ateičiai. Veikė ta pati dovana, bet skirtingose aplinkybėse, kita administracinė struktūra ir pritaikymas.

Mano mėgstamas herojus yra Bozas, kuris įsimylėjo ir vedė į judaizmą atsivertusią maobitę Rutą. Kaip gi jis suprato, kad Viešpats galbūt veda jį prie jos, kai buvo daugybė izraeličių moterų, kurias jis galėjo vesti? Atvykėlė tautoje įsimylėjo Dievą, prieš tai kaip ji įsimylėjo Bozą, ir turbūt tai ir yra supratimo raktas.

Bozas galėjo prisiminti savo mamos ir tėvo pavyzdį, kaip Viešpats veikė jų šeimoje. Jo senelis Salmon (sahl-mahn) buvo iš tos kartos, kuri gimė dykumoje, kai izraelitai klajojo 40 metų.

Salmonas buvo tarp tų žmonių, kurie šturmavo Jerichą. Tai mes galime atrasti apžvelgę istoriją, nors Biblija daugiau nieko nesako, išskyrus tuos kelis žodžius Mt 1:15 Juozapo genealogijoje: „Salmonui gimė Bozas iš Rahabos“.

Salmonas susitiko kitą į judaizmą atsivertusią maobitę, buvusią paleistuvę Rahabą. Jam nerūpėjo jos praeitis, jis mylėjo ją. Vieną dieną jo sūnus nekreips dėmesio į Rutos praeitį - tai buvo meilė ir Dievas. Jis matė pavyzdį, jis žinojo kaip Dievas veikė jų šeimoje, ir jis tuo sekė.

Penktas žingsnis: pabaiga

Jokūbas atsistojo ir pasakė: „Čia (prie to, ką pasakė Petras) dera pranašų žodžiai, kaip parašyta...“ (Apd 15:15). Tuo metu Jokūbas gavo „rhema“ žodį – skyrių, kuris staiga iššoko jam iš atminties ir patvirtino, ką Šventoji Dvasia darė tarp pagonių. Bet tai atėjo tik PO TO kai jis suprato, ką Dievas pasakė ir padarė bei išgirdo Petro liudijimą, patvirtinantį tuos įvykius ir pavyzdžius.

Viešpats niekada nesikeičia. Kaip jis veikė jūsų atveju prieš 10 metų, taip Jis veiks ir dabar. Jis galbūt padarys taip, kad jūsų dovanos bus naudojamos kitoje struktūroje (verslas, tarnavimas), bet tai bus tos pačios dovanos, tas pat Viešpats, tie patys sezonai (laikai). Suraskite pavyzdžius įvykių, kai Dievas kalbėjo ar veikė jūsų gyvenime.

Tada jūs galėsite pasakyti, kaip Jokūbas pasakė Apd 15:28: „Šventajai Dvasiai ir mums pasirodė teisinga...“ ir padaryk sprendimą įsitikinęs, kad Viešpats yra su tavimi.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Štai tokie yra esminiai žingsniai ir supratimas, kuris padeda nustatyti Viešpaties valią, kai Jis nekalba jums tiesiogiai.

Kitą savaitę aš pasidalinsiu dar kai kuo ta pačia tema...

*Gausių palaiminimų!
John Fenn*

Apreiškimas. 3 dalis

John Fenn, 2010 m. vasario mėn. 27 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Praeitą savaitę, aš rašiau apie tai, kaip suprasti Viešpaties valią, kai atsakymų negalima rasti Biblijos eilutėje arba skyriuje. Prieš dvi savaites aš mokiau apie apreiškimą iš Tėvo ir būtent „rhema“ žodį.

Esmė

Dabar apie esminę tiesą: visi apreiškimai iš Tėvo yra malonė. Jis mus myli, mes esame Jo vaikai. Taigi Jis natūraliai trokšta kalbėti mums, aiškinti, maitinti ir vesti. Visa tai yra malonė, visa tai - dieviškas palankumas. Todėl malonė visiškai nepriklauso nuo asmens, kuris ją priima. Malonė yra širdies savybė, Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus charakterio bruožas.

Tai reiškia, kad malonė nėra tik palankumas, bet malonė yra ir įgalinimas. Venas iš labiausiai beviltiškiausių dalykų būtų gauti pavedimą kažką padaryti, bet nebūti aprūpintu resursais tai atlikti. Tėvas nėra toks. Jei Jis duoda jums malonę, žodį, pavyzdį, vedimą – Jis taip pat ir įgalina tai įvykdyti.

Paulius sakė Timotiejui: „Būk stiprus malonėje, kuri yra Jėzuje Kristuje“. Jis nesakė jam būti stipriu Dievo neužpelnytame palankume, bet būti stipriu įgalinime, kuris suteikiamas kartu su malone (2 Tim 2:1).

Kitais žodžiais, kai Karalius jums leido gimti Jo šeimoje atgimdydamas jus iš naujo, o tai buvo malonės veiksmas, su priklausymu Jo šeimai suteikiamas ir įgalinimas būti toje šeimoje. Neįmanoma atskirti malonės, kaip palankumo nuo įgalinimo gyventi ir veikti tame palankume. Tai įgalinimas.

Įgalinimas reiškia, kad mes esame pajėgūs daryti tai, kas atrodo gera Šventajai Dvasiai, ir taip pat „rhema“ žodžiai mūsų gyvenime.

Kas eina pirma?

„Nes jūs esate išgelbėti malone per tikėjimą, ir tai ne iš jūsų – tai Dievo dovana“ (Ef 2:8). Malonė eina pirma: Dievas pasiuntė Savo Sūnų, kai mes dar tebebuvome nusidėjėliai (mūsų atveju, kai dar nebuvo pagimdyti iš naujo).

Malonė visada eina pirma, po to tikėjimas. Tai reiškia, kad tikėjimas kyla iš malonės. Be malonės nėra ir tikėjimo. Taškas.

Jei galvojate, kad tikėjimas eina vienas, ir aš pats nusprendžiu, kuri eilutė man tinka, tai jūsų nemokė sutinkamai su Biblija.

Sekite mano mintis: kas buvo didžiausias tikėjimo vyras? Jėzus. Jis pasakė: „<...> Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Sūnus nieko negali daryti iš savęs, o vien tai, ką mato darant Tėvą; nes ką Jisai daro, lygiai daro ir Sūnus“ ir „Iš savęs Aš nieko negaliu daryti. Aš teisiu, kaip girdžiu, ir mano teismas teisingas, nes Aš ieškau ne savo valios, bet valios Tėvo, kuris mane siuntė“ (Jn 5:19, 30).

Jokių filtrų, natūrali išdava

Tikėjimas natūraliai kyla iš malonės. Jis nesukuriamas emocijomis, jo negalite sau įsikalbėti, jis natūrali malonės išdava. Kai Viešpats palietė tave, kad būtum išgelbėtas, tu atsakei. Šiuo atveju – tai buvo malonė išgelbėjimui, tikėjimas atsakė priimdamas išgelbėjimą. Tikėjimas yra mūsų atsakymas į malonę.

Kaip pajauti tikėjimą? Ramybė. Tikėjimas plaukia kaip atsakymas ir reakcija į malonę, ir tame yra ramybė. Prisimink kiekvieną kartą, kuomet konkrečioje situacijoje tu atsakai ir renkiesi Viešpaties kryptį, tuomet visada liejasi ramybės upė. Malonė yra žodis/apreiškimas, pavyzdys, o reakcija į šią tėkmę yra tavo tikėjimas - tai tavo atsakymas.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24). 7
www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Net, kai Jėzus gavo pirmą rhema iš TĖVO Getsemanės sode, kad tos taurės negalima išgerti jokia kitu būdu, tik per kryžių, Jėzus pademonstravo didžią ramybę ir po to elgėsi su ramybe. Traumuojantis, siaubingas, sunkus išmėginimas, bet Jėzus išliko tobuloje ramybėje. Štai taip veikia malonė ir tikėjimas.

„Iš man suteiktos malonės raginu kiekvieną iš jūsų nemanyti apie save geriau negu dera manyti, bet manyti apie save blaiviai, pagal kiekvienam Dievo duotąjį tikėjimo saiką“ (Rom 12:3).

Paulius negalėjo kalbėti pagal tą malonę, kuri buvo duota Petriui. Paulius buvo pašauktas pas pagonis, Petras – pas žydus, ir kiekvienas iš jų turėjo tikėjimo saiką pagal jiems suteiktą malonę. Tu negali palyginti savęs ir tavo gyvenimui duotos malonės su kuo nors kitu - tu negali vaikščioti su jų batais, o jie - negali vaikščioti su tavaisiais.

Mūsų vyriausias sūnus yra neįgalus ir 24 metus gyveno mūsų namuose. Buvo nepaprastai sunku. Dabar, kai jis persikėlė į grupės namus, situacija pasikeitė, bet vis tiek mums labai nelengva. Tačiau mes turime malonę tai pakelti. Žmonės mums sako: „Aš negalėčiau padaryti to, ką jūs darote“. Ir jie yra teisūs, nes mūsų ir jų gyvenime veikia skirtingos malonės. Negali pasakyti, kad vieni yra geresni ar dvasingesni už kitus, abu atvejai - žmonių gyvenime veikiančios skirtingos malonės, ir jie turi kitą tikėjimo saiką gyventi toje malonėje.

„Alyvų sodas“ ir 20 pėdų greitkelio

Aš šitai rašau būdamas Spencer Tennessee, pas senus draugus tradicinėje bažnyčioje, kur aš mokiau 4 dalis „Angelai ir demonai - dvasinis karas“. Aš atvažiavau į čia iš Grove, Oklahoma, pradėjau nuo Oklahomos ir važiavau 7 valandas link Paducah, Kentuky, kur apsistočiau Confort Inn viešbutyje, 7 valandą vakaro. Tada antradienį aš įveikiau likusią kelio dalį.

Trečiadienį apie 15 valandą skubėjau ir kalbėjau Tėvui apie tai, bet nenorėjau sustoti, kol nepasiekčiau Paducah, kur ketinau nakvoti. Aš pasakiau Jam, kad tikrai esu labai išalkęs ir norėčiau užvalgyti salotų, ir klausiau kur galėčiau pavakarieniauti Paducah. Jis greitai atsakė: „Čia netoliese yra „Alyvų sodas“, tu gali ten pavalgyti, jei norėsi“ (tai restoranų tinklas). Aš pasakiau: „Būčiau labai dėkingas, jei galėtum paruošti stalą, nes esu tikrai labai pavargęs, noriu pavalgyti ir iš karto eiti miegoti“. Jis žino, kad man patinka „Alyvų sodo“ didelės porcijos salotų - jie papildo lėkštę tiek, kiek tu nori.

Aš užėjau į motelį ir paklausiau klerko, kur rasti „Alyvų sodą“ ir jis pasakė, kad vienas yra tik už trijų kvartalų - išvykau ir pavažiavau 1,4 mylios... Tikrai suradau restoraną, buvau nedelsiant pasodintas ir man buvo pateiktas nuostabus valgis – 2 didelės porcijos salotų, viščiukas Parmesan.... skanu.

Tai buvo rhema žodis. Su šiuo žodžiu buvo malonė, kuri įgalino mane gauti tam vakarui skirtą aprūpinimą. Tai nebuvo šlovinga, tai nebuvo dramatiška. Tai tiesiog normalus gyvenimas. Aš daug rašiau apie vyrus ir moteris Biblijoje, kurie atliko didžius darbus pagal rhema žodžius ir pavyzdžius, bet realybė yra tokia, kad Viešpats kalba daugiausia žodžių apie įprastus kasdieninius dalykus.

Bažnyčios, kurioje aš tą savaitę viešėjau, pastorius pasakė man, kaip jų bažnyčios mokykla gavo \$48.000 susimokėti nuomos mokesį. Vieną dieną važiudamas greitkelio prie įėjimo į pastatą jis pamatė reklaminių stendą su skelbimu „Parduodama“. Viešpats jam pasakė, kad nusipirktų tą pastatą. Pardavimo kaina buvo \$17.500 ir jis neturėjo pinigų, bet galėjo pirkti išsimokėtinai. Pardavėjas pasakė, kad jie gali sudaryti sutartį, taigi jie susitarė.

Po dviejų mėnesių valstybinė įstaiga kreipėsi į jį ir pranešė, kad jiems reikia 20 pėdų tos žemės, nes jie norėjo padidinti reklamai skirtą plotą. Jie už tai sumokėjo \$48.500. Jie sudarė sutartį, sumokėjo nuomos mokesį už mokyklos patalpas ir po 6 mėnesių išsimokėjo visą sumą. Jie dar tebeturi tą sklypą ir jo vertė \$250.000. Jie tikisi, kad vieną dieną restoranas jį nusipirks.

Tai buvo rhema žodis ir jame buvo malonė pardavėjui sutikti laikyti tą skelbimą. Tai vedė į tai, ką Tėvas buvo suplanavęs – 20 pėdų žemės pardavimą ir kas dar žino kiek ateityje.

Dar jokio lietaus

Žyd 11 yra didžiųjų vyrų ir moterų „tikėjimo galerija“. Supraskite, kad kiekvienas jų gavo rhema žodį ir kai jie elgėsi pagal tą žodį, tai buvo jų tikėjimas.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Ieškok rhema/malonės ir ieškok atsakymo (tikėjimo) šioje eilutėje: „Tikėjimu Nojus, Dievo perspėtas (rhema/malonė) apie tuo metu dar nematomus dalykus, būdamas dievobaimingas, pastatė arką (tikėjimas) savo šeimai išgelbėti...“ (Žyd 11:7).

Skaitydami Pradžios knygą mes suvokiame, kad pastatyti arkai Nojui reikėjo 100 arba 120 metų. Tame žodyje buvo pakankamai malonės ir jėgos, įgalinančios jį paruošti planus, medžiagas, gyvūnus ir suteikiančios tam pakankamai laiko. „Pagal man suteiktą malonę... Dievas man davė tikėjimo saiką“.

1000 mylių pasivaikščiojimas

Paieškokime rhema/malonės 8 eilutėje: „Tikėjimu Abraomas pakluso, kai buvo pašauktas keliauti į šalį (rhema/malonė), kurią turėjo paveldėti, ir išvyko (tikėjimas), nežinodamas kur einas“.

Kitas pavyzdys yra Mozė. Apd 7:23-25 pasakoja mums, kad kai jam sukako keturiasdešimt metų, jo širdyje kilo troškimas aplankyti savo brolius, Izraelio vaikus. Tekstas pasakoja, kad jis nužudė egiptietį, „nes Mozė tikėjosi, kad jo broliai suprasią, jog Dievas jo ranka suteiks jiems išgelbėjimą, bet jie šito nesuprato“.

Mozė turėjo rhema/malonę kad jis yra išgelbėtojas, tik jis norėjo šitą apreiškimą išpildyti savo jėgomis. Šitas perdėtas pasitikėjimas savimi jam kainavo 40 metų, 1/3 jo gyvenimo. Bet kai atėjo laikas, Jo žodis prie degančio krūmo pareikalavo apsispręsti - ir Mozė elgdamasis pagal šią malonę tapo išlaisvintoju Dievo numatytu laiku ir Dievo būdu.

Charakterio savybės

Prisiminkime Sarą: „Tikėjimu ir pati Sara – nevaisinga ir nebe to amžiaus – gavo galios pastoti (ji turėjo veikti ant Dievo pažado) ir pagimdė vaiką, nes ji laikė ištikimu Tą, kuris pažadėjo (rhema/malonė)“ (Žyd 11:11). Malonė ir tikėjimas visada eina kartu. Tu negali rasti vieno be kito.

Jūs prisimenate, kad Viešpats pasirodė Abraomui ir Sarai Pradžios 18:14-15 ir pasakė jiems, kad ji pastos ir sekančiais metais turės sūnų. Pradžioje ji juokėsi iš to rhema/malonės žodžio skirto jai, bet po to ji suprato, kas buvo Tas, kuris jai pažadėjo.

Ir tai viską nulemia: kas tai pažadėjo? Bet jūs turite pakankamai artimai vaikščioti su Viešpačiu, kad gautumėte rhema žodį, tą maną savo dvasiai, tą pažadą. Tu nenusprendi pats, kuris pažadas yra tau, ir po to pasakai Jam, ko tu lauki. Sara girdėjo pažadą, tada ji pasitikėjo Tuo, kuris pažadėjo. Ji nepasitikėjo pažadu, bet Tuo, kuris stovėjo už to pažado.

Tu turi stovėti ant pažado, nes Jis pirmas tau pažadėjo. Tai reiškia artimą vaikščiojimą su Dievu.

Mūsų 30-metis sūnus vis dar neįgalus, protiškai jis 4 metų amžiaus. Jis vartė knygą su gyvūnų paveikslėliais ir matė vieną paveikslą vaizduojantį bėgančius lauku arklius. Aš išgirdau jį sakant pusiau sau, pusiau garsiai galvojančią: „Kai aš pateksiu į dangų aš bėgiosiu kaip jie“. Štai toks buvo jo tikėjimas, ne išgydymu dabar, bet kantriai laukti kol pateks į dangų ir bus išlaisvintas nuo kūno ir proto sužeidimo.

Bet prieš eilę metų, kuomet aš „stovėjau ant žodžio“, kiekvieną dieną cituodamas 1 Pt 2:24: „Jis pats savo kūne užnešė mūsų nuodėmes ant medžio, kad mirę nuodėmėms, gyventume teisumui. Jo žaizdomis jūs buvote išgydyti“. Aš citavau tai įvairiomis variacijomis, primindamas Dievui ir tai buvo viskas, ką galėjau padaryti, kad pažadinčiau „tikėjimą“.

Vieną dieną Tėvas įsiterpė į mano citavimą ir pasakė: „Ar negali paprasčiausiai tikėti?“ Aš pasakiau: „Taip aš galiu“. Jis paklausė: „Kas tai?“. Aš tada pacitavau minėtą eilutę ir Jis pasakė: „Labai gerai - tai tik tikėk ir ilsėkis“.

Dėl neteisingų mokymų, žmonės yra sumišę dėl to, kas yra tikėjimas ir kas yra perdėtas pasitikėjimas savimi, bet apie tai-kitą savaitę.... Iki

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Apreiškimas. 4 dalis

John Fenn, 2010 m. kovo mėn. 6 d., www.supernaturalhousechurch.org

Malonė, viltis, perdėtas pasitikėjimas savimi

Praeitą savaitę aš dalinausi mintimis, kad žodis iš Viešpaties yra malonė - žodis, apreiškimas, arba kažkas, ką reikia suvokti ir priimti – kiekvienas žodis iš Viešpaties yra malonė.

Aš dalinausi, kad tikėjimas kyla iš malonės: „Nes jūs esate išgelbėti malone per tikėjimą, ir tai ne iš jūsų – tai Dievo dovana, ir ne dėl darbų, kad kas nors nesigirtų“ (Ef 2:8).

Bet Žyd 11:1 sako: „Tikėjimas yra pagrindas (realybė) to, ko viliamasi, ir įrodymas to, kas neregima“ (vertimas iš anglų k.).

Šiandien aš rašysiu apie tai, kaip iš malonės gimsta viltis - tai pridama prie mūsų atsakymo į malonę - tikėjimo.

Viltis kyla iš proto, emocijų ir vaizduotės. Tikėjimas kyla iš dvasios. Vilties apibrėžimas yra toks: „įsitikinęs, pasitikintis, užtikrintas laukimas“. Žyd 6:13-20 pasakoja mums apie Abraomą ir jo patyrimą, ir tai padeda mums suprasti, kaip visa tai veikia.

13 eilutėje pasakyta, jog Abraomas gavo pažadą iš Dievo, kad jis taps tėvu. Tai yra rhema, malonė. Ir kaip aš dalinausi, praeitą savaitę, kad su kiekvienu mums duotu žodžiu suteikiamas ir įgalinimas.

Ten pasakyta, jog tada Dievas prisiekė Savimi, kad pažadas išsipildys. Tuomet Abraomas neturėjo užrašyto žodžio, kad galėtų remtis skyriumi ar eilute, taigi Viešpats pažadėjo kelis kartus, parodydamas jam keliais būdais, kad tikrai Jo Žodis yra geras. Jis pažadėjo kartodamas tai Pradžios 12:2,7; 15:1-6; 17:4-5,16-17; 18:9-15 - štai kaip Jis prisiekė Savimi. Mums Naujajame Testamente pasakyta, kad kiekvienas žodis bus patvirtintas 2-3 liudininkų burna.

Taigi Žyd 6:18 sako, kad pagal tuos du nekintamus dalykus: Dievas pažadėjo ir Dievas negali meluoti, Abraomas (ir mes taip pat) turime pasitikėti viltimi, kuri mums duota. „Tad du nekintami dalykai, kuriuose neįmanoma, kad Dievas meluotų, tvirtai guodžia mus, atradusius prieglobstį mums skirtoje viltyje“ (Žyd 6:18)

Stebėkite seką:

- #1 Abraomas gavo pažadą (rhema/malonę žodį skirtą jam)
- #2 Jis gavo šiam pažadui patvirtinimą (maždaug 5 kartus)
- #3 Jis įsitvirtino viltyje - jis apie tai mąstė, įsivaizdavo, saugojo savo prote

Iš rhema žodžio gimsta vaizdinys, išsipildžiusio pažado protinis įsivaizdavimas. Tai yra viltis.

19-20 eilutėse pasakyta, kad: viltis „...mums yra tarsi saugus ir tvirtas sielos inkaras, prasiskverbiantis pro uždangą vidun, kur už mus kaip pirmtakas įžengė Jėzus...“. Savo proto ir vaizduotės pagalba mes įžengiame už uždangos - pažadas buvo duotas iš už uždangos, ir eina į mūsų protą mūsų viltį/pasitikintį laukimą.

Atkreipkite dėmesį, kad viltis įtvirtina sielą, protą, emocijas ir mąstymo procesą. Kai mes gauname apreiškimą, pažadą, rhema, tas vaizdinys pagimdo viltį - įžengia už uždangos į dangų, kad mes pasitikėtume Dievu, kuris mums pažadėjo. Kai aplinkybės mums priešinasi, viltis pasilieka įsitvirtinusi už uždangos danguje, prirakinta prie: 1) Dievas pažadėjo, 2) Dievas negali meluoti. Štai taip mes pasiliekame ramybėje.

Malonė gimdo tą vaizdinį, kuris yra viltis ir kai mes tikime ta viltimi - tai jau tikėjimas. Tai natūralu ir gimsta savaime, kai priimame žodį, apreiškimą, rhema ir JEIGU leidžiame mūsų protui tuo viltis.

Vėl prisiminkime Nojų

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24). 10
www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Nojus gavo malonės žodį, rhema žodį, statyti laivą. Jūs prisimenate, kad Viešpats jam nurodė dydį, kokią naudoti medieną, kaip padaryti jį atspariu vandeniui, kaip patalpinti gyvūnus. Visa tai sukūrė paveikslą jo prote, kuris davė viltį ir sugebėjimą atsakyti, o tai yra tikėjimas (Pr 6:15-22).

Aš dalinausi, kad tikėjimas yra atsakymas į žodį/rhema/malonę. Bet tarp malonės ir atsakymo yra viltis - tas vaizdinys, kurį sukuria Žodis. Kaip teigia Žyd 11:1 „Tikėjimas užtikrina tai, ko viliamės“. **Kai jūs tikite viltimi, tikėjimas gimsta savaime, bet jūs negalite tikėti viltimi pirmiausiai neturėdami to rhema žodžio.**

Rom 4:18-22 Karaliaus Jokūbo vertimas nėra tikslus, kai kalba apie Abraomo emocinę būklę, bet jis tiksliai pasako, kad jis „patikėjo viltimi“. Tai tikėjimas. KJV sako, kad jis nelaukė savo kūno apmirusiu, bet tekstas iš tiesų sako, kad jis suvokė savo kūno ir Saros iščių apmirimą (ir jeigu jūs skaitysite Pradžios knygą ir pamatysite, kad jie netgi labai gerai tai pripažino).

Tikėjimas neignoruoja aplinkybių, tik jis pasirenka tikėti viltimi, kurią sukūrė pažadas.

Jis pasirenka: 1) tikėti pažadu, 2) tikėti, kad Tas, Kuris pažadėjo negali meluoti, 3) leisti vilčiai plėtotis prote, arba kaip Rom 4:21 sako „Ir būdamas visiškai įsitikinęs, jog, ką Jis pažadėjo, įstengs ir įvykdyti“ 4) jis ir Sara atsakė (tikėjimas) eidami kartu kaip vyras ir žmona, ir to pasekoje jie susilaukė Izaoko.

Perdėtas pasitikėjimas savimi

Negaliu suskaičiuoti kiek kartų teko girdėti žmones sakant, kad kažkas jų gyvenime vyko „tikėjimu“, bet baigdavosi tragedija. Sutinkamai su Biblijos mokymu šie žmonės turėjo ne tikėjimą, bet viltį. Daugelis žmonių bando tikėti, neskirdami laiko ir nesimokydami kaip reikia laukti Dievo, kol jie gaus pažadą, rhema, apreiškimą. Be žodžio nėra ir biblinio tikėjimo.

Tu gali apsispręsti „stovėti ant pažado“, bet jei Dievas iš tiesų tau nepažadėjo jokios konkrečios eilutės, nėra malonės, iš kurios natūraliai kiltų viltis, atsakymas į kurią yra tikėjimas - skirtas tam, kad galėtum veikti pagal tą vidinį žinojimą. Žmonės bando sukurti tikėjimą išsivirkindami iš konteksto vieną kurią eilutę, užuot laukę Viešpaties tol, kol jiems bus duota. Toks tikėjimo supratimas yra neteisingas.

Aš buvau kartu su savo geriausiu draugu vienoje bažnyčioje, kur ir dirbau, kai jis mirė. Jo žmona, dukterė ir žentas bandė jį prikelti iš numirusių įsakinėdami, šaukdami, kalbėdami jam ir Dievui, dėdami ant jo rankas, garbindami ir t.t. Aš nejučiau patepimo, jokio apreiškimo, jokio Viešpaties buvimo, kad jis būtų prikeltas, taigi galų gale aš išterpiau ir pasakiau apie tai. Ji turėjo leisti jam išeiti ir ji taip padarė.

Jie galvojo, kad veikė tikėjime, bet buvo tik viltyje. Tikėjimas „ne priverčia tai įvykti“, o atsako į apreiškimą iš dangaus.

10 + 2

Kai 12 žvalgų buvo pasiųsti į Pažado žemę, tik Jozuė ir Kalebas parnešė ataskaitą, kuri sutiko su jiems duotu Dievo pažadu - žemė yra jūsų, **dabar** eikite ir užimkite ją. Kiti 10 žvalgų mirė maro metu, ir Mozė turėjo tai pranešti tautai, kad tie 10 mirė, o Jozuė ir Kalebas liko gyvi.

Tai tautoje sukėlė didį gedulą, atgailą ir veržimąsi į Pažado žemę, bet tik tam, kad būtų nugalėti amalekiečių ir kanaaniečių. Pasakyta „jie nusprendė eiti į kalnus“ (Sk 14:36-45).

Perdėtas pasitikėjimas savimi yra veiksma, kuomet galvoji, kad kažkas yra Dievo atsakomybė, kai tai iš tiesų tai yra mūsų atsakomybė. Jie atmetė Viešpaties Žodį, rhema, kuriame buvo malonė eiti tam tikru laiku, kuris buvo nustatytas Viešpaties ir paskelbtas per Jozuė ir Kalebą. Jie tada išėjo galvodami, kad Viešpats bus su jais, manydami, kad kai jie pajudės, Dievas padarys stebuklą: Netiesa.

Su malone ateina ir tam skirtas laikas. Kai atėjo žodis, Nojus turėjo statyti arką. Jo širdyje ir sieloje gimė viltis/vaizdinys. Abraomas turėjo eiti į Pažado žemę, kai Viešpats pasakė jam, kad žemė jo laukia, ir kad tenai gims jam sūnus (Pr 12:2; Apd 7:2-5)

Jūs galite prisiminti, kad Mozė gavo Žodį, kad jis bus išlaisvintojas ir todėl nužudė egiptietį, „...galvodamas, kad jo broliai suprasia, jog Dievas jo ranka suteiks jiems išgelbėjimą, bet jie šito nesuprato“ (Apd 7:22-25). Kitas perdėto pasitikėjimo savimi atvejis – Dievas nepagerbs mūsų, kai mes vykdome Jo idėjas savo būdu. Tai arba Jahvė, arba visai nieko.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Žyd 11:27 sako, kad Mozė nepaisė laiko, bandydamas įvykdyti rhema/apreiškimą/malonę, ir „liko nepajudinamas, tarsi regėtų Neregimajį“. Kitais žodžiais tariant, jis turėjo rhema, kad išvaduos Izraelį iš Egipto, bet bandė tai įvykdyti savo jėgomis, nors jis laikėsi šito vaizdinio ir pašaukimo, tarsi matydamas Tą, Kuris yra neregimas. Taip jis elgėsi užuot kantriai laukęs Dievo apreiškimo, kaip ir kada pažadas turi įvykti (tai įvyko prie degančio krūmo po 40 metų).

Štai ką aš noriu pasakyti šiais keliais žodžiais. Ar jūs bandėte kažką įvykdyti savo jėgomis, kaip Mozė? Man yra taip buvę, ir daugumai mūsų yra taip buvę. Ištvirkite taip, tarsi matytumėte Tą, Kuris yra nematomas, nepameskite vilties.

Štai ką aš darau – grįžtu prie paskutinio dalyko, kurį žinau, kad žinau, kad Viešpats man kalbėjo, parodė, apreiškė. Tai rhema, kurioje yra maistingos medžiagos ir tai reikia suvirškinti. Tada aš leidžiu tam įvaizdžiui suformuoti mano galvoje paveikslą, kaip tai galėtų būti, bet turėdamas galvoje, jog tai, kuo aš viliojosi, kad įvyks, gali būti dar ne galutinis rezultatas.

(Kai Viešpats, Apaštalu darbų knygos 9 skyriuje, į Damaską keliaujančiam Pauliui pasakė apreiškimą, kad jis stovės prieš karalius, ar jūs manote Paulius įsivaizdavo, kad tą susitikimą metu jis bus surakintas grandinėmis, kaip Romos kalinys?)

Žyd 4:3,9-11 pasakyta - kai mes tikime, mes įžengiame į poilsį. Mes pajaučiame ramybę. Mūsų darbas kontroliuoti emocijas, išlavinti jas pasilikti mūsų dvasioje esančioje ramybėje. Pasilikite su Tėvu, kol gausite pažadą. Senais laikais buvo sakoma: „lūkuriuoti prieš Viešpatį“. Pasilikite su Viešpačiu laukime dienas ar savaites, tol, kol jūs pajėgsite priimti iš Jo apreiškimą. Jis atsakys, Jis jums atvers, jūs suprasite.

Dabar turiu baigti. Tikiuosi, kad tai jums padėjo.

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Apreiškimas. 5 dalis

John Fenn, 2010 m. kovo mėn. 20 d., www.supernaturalhousechurch.org

Pirmosiose 4 šios serijos dalyse rašiau apie apreiškimą iš Tėvo, vadinamą „rhema“ – apreikštu žodžiu, kaip veikia malonė, tikėjimas ir perdėtas pasitikėjimas savimi.

Paskutinėje šios serijos dalyje norėčiau išsiaiškinti, kas yra Dievo dalis ir kas priklauso nuo mūsų.

Turiu omenyje tai - jeigu Dievo žodis sako: nepaleistuvauk, nevok, nemeluok (tai – apreiškimo žodžiai), nereikia laukti, kad Viešpats asmeniškai užtvirtintų, jog šitų dalykų daryti negalima.

Tačiau, ką daryti, ieškant krypties savo gyvenimui? Raštas aiškiai sako, jog žmogus turi užsidirbti pragyvenimui, ir aš kaip tik dabar ieškau darbo ir nežinau, kur Jis mane veda? Ar man atsivertus Bibliją ir pirštu bakstelėjus būtent ant tos eilutės, kuri sako: „moteris apžiūri lauką ir jį nusiperka“ (Pat 31:16), turėčiau manyti, kad Dievas man tai apreiškė?

Arba susirgęs turėčiau atsiversti Izaijo 53 skyrių arba 1 Petro 2:24 ir „stovėti“ ant šitų eilučių, tikėdamasis, kad Dievas mane išgydys? O gal man reikia specifinio, unikalaus žodžio, skirto tik man dėl šitos ligos?

Prisiminkime Abraomą

Pradžios 26:1-5 skaitome, jog Viešpats pasirodė Izaokui ir davė jam nurodymus apie šalyje kiliantį badą. Tame aplankyme Jis apreiškė, kodėl Jis išsirinko Abraomą: „nes Abraomas paklausė mano balso ir laikėsi mano įstatymų, įsakymų, nuostatų ir nurodymų“. Šitie penki dalykai buvo svarbūs Viešpačiui ir Jis išvardino juos iš eilės vieną po kito.

Abraomas turėjo apreiškimą iš 5 elementų. Tada nebuvo rašytinio žodžio, kuriuo galėtų remtis – eilute ar skyriumi, todėl jis gyveno taip, kuo tikėjo, taip elgėsi šeimoje bei verslo reikaluose. Visa tai buvo valdoma tų 5 elementų, kuriuos jam apreiškė Viešpats.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24). 12
www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami išpūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Pirmasis ir pamatinis: „paklusk mano balsui“ – tai reiškia, kad kai Viešpats pasirodė jam ir davė nurodymus, Abraomas pakluso (Apd 7:2; Pr 12:1,7).

Kitus tris vidurinius Viešpats sujungė čia į vieną grupę: „laikėsi mano įstatymų, įsakymų, nuostatų ir nurodymų...“

Įstatymai: reiškia sargyba arba stovintis sargybinis, apsauga (Strong's #4931 – Strongo aiškinamasis žodynas).

Įsakymai: reiškia įsakymą arba priesaką, nurodymą, pamokymą (Strong's #4687).

Nuostatai: reiškia paskyrimą, paprotį, būdą, yra pavartotas ir Kun 18:3, kur kalbama apie „tautos papročius“ (Strong's #2707).

Pradėk statyti nuo pamato

Statyti ant žodžio „paklusk mano balsui“, reiškia statyti ant asmeninio apreiškimo, gauto dėl krypties. Tame yra trys elementai, neturintys nieko bendro su asmeniniu apreiškimu specifiniam momentui konkrečiu laiku. Tai apreiškta Viešpaties valia, dalykai, kuriuos Jis apreiškė Abraomui, norėdamas, kad jis paklustų Jam. Viešpats nesakė jam: „daryk tai arba nedaryk to“.

Maždaug praėjus 500 metų Viešpats pasirodė Mozei ir davė jam 10 įsakymų. Tačiau Abraomo laikais šie įstatymai dar nebuvo įrėžti akmenyje - tai buvo tik Dievo charakterio bruožai.

Pradžios knygos 18 skyriuje Viešpats ir du angelai (kurie vėliau buvo pasiūsti išgelbėti Lotą) pietavo su Abraomu ir Viešpats pasakė: „Ar Aš slėpsiu nuo Abraomo, ką ketinu daryti? Juk Abraomas tikrai taps didele ir galinga tauta, jame bus palaimintos visos žemės tautos. Nes Aš žinau, kad jis įsakys savo vaikams ir savo namams po savęs laikytis Viešpaties kelio ir daryti, kas yra teisinga ir teisu (Pr 18:17-19).

Frazėje „Viešpaties kelio“ yra žodis „takas“ arba „vaikščiojimo takas“ (Viešpaties). Jis kalba apie teismą ir teisingumą - tai buvo ne eilutė ir skyrius, tačiau dalykai, apie kuriuos Abraomas žinojo, kad jie yra teisingi ir kad taip reikia elgtis. Tai sutinka su anksčiau paminėtais „nuostatais“, kurie reiškia papročius arba būdą (Viešpaties).

Prisiminkime, kuomet Abraomo ir Loto darbininkai susikivirčiojo dėl teritorijos, tuomet Abraomas pasirinko garbingą kelią, pasiūlydamas Lotui pasirinkti ganyklą, nors kaip vyresnysis galėjo reikalauti savo teisių (Pr 13:9-11). Šis maloningumas yra Viešpaties charakterio bruožas – ne skyrius ir eilutė, bet Dievo kelias.

Prisiminkime, jog Abraomas surinko armiją Loto išgelbėjimui, tačiau atsisakė paimti karo grobį, kad niekas negalėtų pasakyti, jog žmogus padarė Abraomą turtingu, ir jis davė 10% Viešpačiui (Pr 14).

Kai širdis yra teisi...

Dabar matome, jog žodis „įstatymas“ reiškia „sargybą, stovintį sargybinių, apsaugą“. „Nuostatai“ reiškia „paprotį, būdą“. Abraomas buvo nusprendęs savo širdyje laikytis Viešpaties kelio, saugoti jį ir vykdyti. Tokie yra bendri dalykai, kurių laikytis yra privaloma, tačiau daugelis šiandieną to nesupranta.

Kartą, kaip Wagner vadovų instituto atstovas, mokiau Pasaulio Maldos Centre (World Prayer Centre) Kolorado Springs ir prie prekybos stalo, kur turėjau daugybę CD pardavimui, kalbėjausi su studentais. Prie manęs priėjo dvi moterys ir viena iš jų paklausė, ar galima mano CD įsirašyti į savo kompiuterio kietąjį diską ir po to perrašyti juos savo draugei?

Tai buvo pirmas kartas, kai išgirdau tokį dalyką ir aš paklausiau: „Ar jūs prašote leidimo vogti iš manęs? (Įsivyravo tylą). Tai yra būdas, kuriuo aš užsidirbu pragyvenimui, todėl pirkdama vieną CD ir po to padaugindama jį savo draugei veltui, tu vagi iš manęs, tai būtų tas pats, kas vogti iš parduotuvės. Aš manau, kad būtų dora paaukoti reikiamą sumą tarnavimui, jeigu nori tai daryti“.

Kur padangos liečia asfaltą

Ji atrodė sumišusi ir pasakė: „Oi, aš niekada nepamaščiau apie tai“, štai ką aš noriu pasakyti. Žmonės nori, kad Dievas jiems kalbėtų, pasirodytų, padarytų juos jautrius Jam, tačiau nesusimąsto apie savo gyvenimo dorumą, kuris būtinas, norint artimai bendrauti su Dievu. Žmonės dažnai paklūsta tam, ką išgirsta kalbant tiesiogiai jiems, tačiau iš esmės nepaiso Jo kelių. Kiek daug krikščionių sako, kad myli

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Jėzų, tačiau noriai sėdi dvi valandas kino teatre klausydami kaip keikiamas vardas To, kurį jie myli. Arba klauso kaip piktžodžiauja Tėvui. Kiek daug žmonių sakosi myli Jėzų ir žiūri kultinius, smurto ar sekso filmus.

Nors būčiau sumokėjęs pinigus už bilietą, bet išgirsčiau, kad filmo herojus ekrane sako, jog mano žmona, sūnus ar geras draugas yra siaubingi žmonės, melagiai ir plėšikai, aš atsistočiau ir išėčiau iš kino teatro. Nesvarbu, kad aš sumokėjau, tačiau jeigu tenai įžeidinėja mano geriausią draugą, aš išėsiu, jei Jis iš tiesų yra mano geriausias draugas.

Mes galime Biblijoje atrasti skyrių ir eilutę, kad negalima piktžodžiauti, nors gyvenime dažnai girdime žmones keikiantis – tai neišvengiama, tačiau Biblijoje nėra nei eilutės, nei skyriaus, kuriame būtų rašoma, jog sumokėjęs savo noru galima sėdėti ir dvi valandas klausytis, kaip keikiamas Jo vardas bei kitas nešvankybės.

Žmogus savo širdyje turi nuspręsti netoleruoti tokių dalykų. Štai kokie yra trys iš penkių reikalavimų.

Labai seniai, tarsi tai būtų buvę kitoje galaktikoje, pamenu, dirbau Domino's Pizza. Pamenu kaip viena krikščionė mergina pasiimdavo picoms skirtą sūrį namo ir gamindavo iš jo picas sau. Ji manė, kad taip elgtis nieko blogo. Viena krikščionių pora norėjo parduoti namą, tačiau nenorėjo mokėti 6% mokesčio, todėl laukė, kol baigsis sutarties terminas, tada paskambino paskutiniams klientams ir pasiūlė apžiūrėti namą, pasiūlydami jį už sumą minus tuos 6% .

Viena krikščionė moteris nuolat savo draugams sakydavo, kad ateis jiems padėti būtent sutartu laiku, tačiau arba visai nepasirodydavo, arba ateidavo labai pavėlavusi be jokio įspėjimo – taip ji sudarydavo įvairių nepatogumų tiems, kuriems pažadėjo, nes jie turėdavo keisti savo planus ir prisitaikyti.

Kartą važiuojant keliu, kur greitis apribotas iki 120 km/h, mane pralenkė automobilis, važiuavęs mažiausiai 144 km/h greičiu, tačiau aplipdytas krikščioniškais lipdukais.

Esminiai dalykai – tokie kaip charakterio vientisumas, žodžio laikymasis, dievotumas – būtent jie apima „įsakymus, nurodymus bei nuostatus“. Šioje vidurinėje grupėje vienas iš trijų yra Viešpaties kelias. Turėtume savo širdyje apsispręsti eiti Viešpaties keliu ir tai darydami įgytume dievotumą.

Paskutiniai penki dalykai

Paskutinis žodis – „mano įsakymai“ arba Tora. Tai reiškia eilutę ir pastraipą arba, Abraomo dienomis, bendrus nurodymus, skirtus kiekvienam žmogui – nemeluoti, nepaleistuvauti, nevogti ir t.t.

Daugelis žmonių nori pradžioje išvardintų dalykų – „Abraomas pakluso mano balsui“ – taip, jie nori girdėti Viešpatį! Tačiau tie patys žmonės turi būti labai apdairūs, kad išpildytų po to einančius skyrius ir eilutes – niekada nevogti, nežudyti, nepaleistuvauti.

Tačiau sąrašo viduryje yra trijų grupė – Viešpaties takai, Viešpaties kelias, širdies nuostata sekti Jo keliais savo širdyje ir gyvenime – štai kur vyksta tikrasis gyvenimas.

Tai jau ne skyrius ar eilutė, bet širdies kryptis, disciplina.

Taigi, kaip sužinoti Viešpaties valią, kai negirdime Jo balso ir nerandame skyriaus ar eilutės savo situacijai? Mes vykdome tuos tris iš sąrašo vidurio. Klausimas: „Ką darytų Jėzus?“ – tai ne pigi apyrankė ar inicialai, bet gyvenimo būdas.

Apibendrinimas

Ką daryti, kai neturi specifinio žodžio savo situacijai arba negali rasti jai tinkančios eilutės ar skyriaus? Štai čia į mūsų gyvenimą ir ateina tie trys punktai iš sąrašo vidurio. Aš sugrįžtu prie paskutinio, kad būčiau užtikrintas, jog tikrai girdėjau Jo balsą, jog skyrius ar eilutė iškilo prieš mane ir atgaivino apreiškimą – galvoju apie tai, mąstau ir kurį laiką saugau savo galvoje. Po to prisimenu tuos tris iš sąrašo vidurio ir tikrinu, ar tikrai esu vedamas Jo taku...

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24). 14

www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com